

Avem nevoie de un Avocat al Națiunii Române! Avem nevoie de un Panteon rezidit prin Biserica Națională!

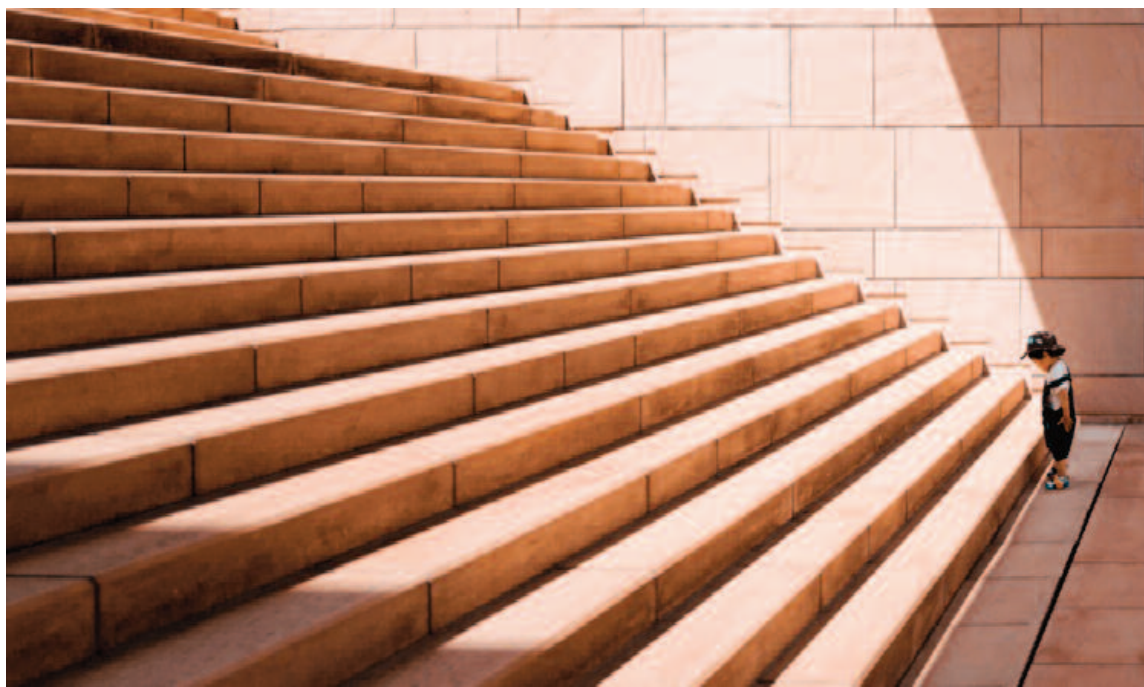
Cezar Adonis
Mihalache

Pentru întâia oară, titlatura este nimerită... Nu un avocat al națiunii, al neamului, al țării... Ci unul doar „al poporului”... Al poporului maghiar, căci înspre acolo îl îndreaptă frâiele celor „mari”... Și oare cât de

limba română, justificând formularele prin raportarea la procentul de minimă reprezentare a colectivităților... Dar de asta ne arde acum?...
Din păcate, aici ne-au adus anii de neimplicare... Iar specularea de către venetici a oricărui moment fragil pentru țară era doar o chestiune de timp...

limba română, justificând formularele prin raportarea la procentul de minimă reprezentare a colectivităților... Dar de asta ne arde acum?...
Din păcate, aici ne-au adus anii de neimplicare... Iar specularea de către venetici a oricărui moment fragil pentru țară era doar o chestiune de timp...

Arsenie Boca... Un altul, „canadian”, dar de aceeași speță, pe cele ale lui Brâncuși... Iar noi aflăm doar accidental... Deși nimic din toate acestea nu sunt accidente... Toate au fost pregătite și toate au, pe lângă veneticii „izvorători” de astfel de proprii, trădători și cozi de topor...
Este momentul ca

golan trebuie să fii (pentru că orice altă etichetă, fie ea și de reproș politic, nu mai are acoperire pentru ceea ce se întâmplă), cât de neom cu neamul din care te faci și tu parte trebuie să te arăți, pentru a profita de o dramă sanitară să impui o altă fițuică pe post de document oficial?... Și cât de nepăsători să fim noi pentru a tăcea? În plină pandemie, în plină teamă a oamenilor, când vigilența scade, când interesul de a privi spre țară devine mărunț pentru cei mai mulți, avocatul „celuilalt” popor vine și cere formulare în limba maghiară pentru declarațiile pe proprie răspundere!... Strecurarea unei fițuici în maghiară drept document oficial... Pentru că, în momentul în care guvernării ar ceda acestor presiuni nonepidemice, dar mai pline de bube ca tifosul, și ar adopta un formular în maghiară, încă un document s-ar așeza în biblioraftul de neomaghiarizare a țării...

Juridic, cererea „pententei” maghiarilor, această neavocată-avocat, este nulă de facto... Chiar dacă încearcă să strecoare șiretlicuri, cum ar fi acela că maghiarii nu pot să scrie în

Putea fi o pandemie, putea fi o catastrofă naturală, deși ei și-ar fi dorit o rupere secuiască „cu arma în mână”, putea fi orice moment de vulnerabilitate a țării... Pentru că trei decenii de răceală, de înghețare în noi a emoției colective, a empatiei, de înzidire a rădăcinilor de unitate sub lespezile lui Decembrie '89, ne-au făcut ca, în astfel de clipe, nu unitatea să ne fie caracteristică în fața greului și chiar a tragediei, ci egoismul și indiferența...
Da, vom trece de această epidemie... Dar să nu ne trezim într-o lume în care să ne pară rău că am ajuns... Într-una în care să ni se ceară socoteală că am intrat... Și în care, dreptul nostru de viațuire să fie taxat, impozitat... Suntem descărnați de propria ființă... Suntem puși să plătim pentru a ne raporta la sfinții noștri... Pentru dreptul de a-i mai vedea în cărți și în icoane... Arsenie Boca ne-a fost confiscat și ni se cer bani pentru imaginea lui... Brâncuși ne este confiscat și doar încă nu ni se cer bani pentru a-i vedea lucrările... Un cetățean de etnie maghiară a cumpărat drepturile de imagine ale lui

Biserica să iasă mai mult în față... Să apere mai mult decât dreptul de a ne închina și de a merge în pelerinaje... Să ne aducă, să ne readucă în patrimoniul național ceea ce ne-a fost furat... Să protejeze imaginea marilor noștri duhovnici prin includerea lor în rândul sfinților, să vegheze lucrările sculptorilor și pictorilor noștri prin inserarea în marele panteon bisericesc al neamului românesc, ca filantropi și binefăcători ai neamului românesc... Căci doar acolo ne vom mai putea salva panteonul.
Suntem în cele din urmă ceasuri ale Anului comemorativ al filantropilor ortodocși români! Un an ce poate rămâne fie simplă consemnare șoptită din spatele măștilor, fie momentul în care să am început a ne rezidi drepturile noastre!

A fost odată... America...

Petru
Romoșanu

După încheierea zilei de 3 noiembrie, cu diferențele de fus orar corespunzătoare pentru noi, realitatea alegerilor din America a devenit una curat suprealistă, cu fraude masive, documentate, care continuă până azi, 6 noiembrie. A început să fie pus în aplicare programul pregătit de ceva vreme și asupra căruia Donald Trump a atras atenția, program care are un singur scop : fabricarea lui Joe Biden ca nou președinte al SUA (și al imperiului global). Suntem foarte aproape, o zi sau două, și Joe Biden va fi declarat președinte de toată media înregimentată (CNN, New York Times etc. în SUA, dar și media mainstream din alte țări occidentale) și de Big Tech, care îl cenzurează deja grosolan pe Donald Trump, președintele încă în exercițiu. Echipele de avocați ale lui Donald Trump, conduse de Rudy Giuliani, fostul primar al New York-ului, au depus deja contestații în justiție, dintre care unele au fost admise și altele respinse. Trebuie știut că în SUA magistrații sunt la rândul lor democrați sau republicani, adică sunt aleși și ei prin vot direct. Miliardarul George Soros a investit în ultimii ani sume mari în campaniile procurorilor – la noi, ne amintim de susținerile acordate unor Monica Macovei, Laura Codruța Kövesi și alte figuri din aparatul de justiție. Dar sesizările către Curți ale avocaților lui Trump pentru fraude de diferite feluri nu duc neapărat la succese sigure. Trump și republicanii au, în mare, de partea lor poporul – oameni înstăriți, vechi familii, clasa medie și o foarte întinsă clasă muncitoare sărăcită de mondializare, adică America adevărată, în concret, partea centrală a SUA, de la Nord la Sud, lume mult mai interesată de viața cotidiană internă decât de marile fantezii globaliste și militariste. Biden și democrații au de partea lor tot Sistemul, burocrăția de vârf, oligarhii, Wall Street-ul, Big Tech, Big Pharma, media centrală, organizațiile feministe, Antifa, Black Lives Matter, multe universități, intelectuali publici și, în general, locuitorii din marile orașe de pe cele două Coaste, de Est și de Vest. Lupta aceasta – cu conotații de 1821 la noi, între „popor” și „tagma jefuitoarelor” – este, evident, inegală. În urmă cu patru ani, Donald Trump a beneficiat de efectul de surpriză, resimțit de adversarii, care erau foarte siguri de victoria lor, încât au fost prinși nepregătiți să fraudeze, să

întoarcă rezultatele, să falsifice și să disimuleze. Se spune că alegerile în America se fraudează de multă vreme, de pe vremea lui George W. Bush și Barack Obama. De altfel, Joe Biden a fost surprins spunând, fie și din greșeală, cum adesea i se întâmplă, că democrații, încă de pe timpul lui Barack Obama, ar fi „implementat organizația de fraudă electorală cea mai largă și mai cuprinzătoare din istorie”.

America pare să se găsească, după alegerile din 3 noiembrie, între o lovitură de stat aplicată prin alegeri presupuse democratice și un posibil război civil, cu dictatură militară la ieșire și poate chiar destrămarea SUA. Asta mai ales dacă Donald Trump va reuși să ducă plângerile penale în fața Curții Supreme. Care ar trebui să-i acorde victoria în alegeri. Atunci ar putea începe ce e mai rău. Cele vreo 400 de milioane de arme aflate în posesia populației ar putea fi folosite. Situația e, oricum, explozivă din cauza crizei Covidului și a crizei economice. De altfel, Donald Trump a anunțat azi, 6 noiembrie, că nu recunoaște victoria lui Joe Biden. De câteva luni, democrații au promovat în media „scenariul” acestui refuz de recunoaștere a înfrângerii – o înfrângere neconfirmată de realitatea votului legal. Dimpotrivă chiar, Trump a beneficiat de un vot mult mai substanțial din partea populației de culoare și a celei hispanice. Cum se vor acomoda America și lumea cu un președinte Joe Biden, impus de Sistemul global, cu dosarele lui de corupție prezentate pe larg deja în toată presa lumii? Iar Kamala Harris, care l-ar putea înlocui, e senatorul situat cel mai la stânga, mai la stânga decât socialistul Bernie Sanders. Ce autoritate ar putea avea un președinte american ales în condiții atât de discutabile? Trump și trumpiștii oricum nu vor dispărea – mai grav, s-ar putea să aibă un cuvânt greu de spus în Senat și în Camera Reprezentanților în urma votului recent, în care așteptata performanță democrată nu s-a confirmat. Prima reacție a piețelor la eventualitatea «Joe Biden președinte» s-a constituit într-o cădere bruscă a dolarului. Rămâne de văzut cât de șifonată va fi democrația americană după asemenea acuze de fraudare a alegerilor.

Covidul, pas cu pas...

Marin
Neacsu

Pasul 1 – primele informații

Când a apărut în media, nu în lume, prima știre privind COVID 19, specialiștii români în boli infecțioase profesori renumiți, posesori de instituții private specializate în astfel de subiecte, participanți constanți la mai toate conferințele internaționale în domeniu, ne spuneau că acest virus a apărut odată cu pământul, că se manifestă în Wuhan, un orașel amărât din China care, păstrând proporțiile, este cam cât e Ciorogârla în România, un punct „in-signifiabil” pe harta Chinei și că la cât de departe e China de noi și mai ales cu drumurile noastre, până să ajungă în România, va mai trece un veac. Asta spunea proaspătul candidat Cercel, acum... parcă 1.000 de ani.

Pasul 2 – primele explicații

Au urmat explicațiile privind cine e și cine l-a plămădit pe acest Covid-19. Deși informații privind apariția lui, prepararea lui, efectele lui chiar, cu detalii, apăruseră prin anumite medii cu ani buni în urmă, am fost asigurați că un șarpe și un liliac, într-o peșteră, sau într-o piață de pește din Wuhan, s-au ținut de prostii și au dat naștere acestui virus care însă nu era mai periculos decât o gripă oarecare și se putea trata cu supă. Citat din aceeași sursă. Lumea începu să se sperie și avea nevoie de calmare, sau calmic, nu mai conta, ceva care să o calmeze și „specialiștii erau numai buni pentru așa ceva”.

Pasul 3 – primele remedii

Lumea a început să se întrebe și „specialiștii” au răspuns, virusul poate fi tratat cu lămâie, cu paracetamol, cu ceai fierbinte, cu spirt, fără spirt, cu clor, (în unele părți pe cale orală) gargară, și alte leacuri la îndemâna populației (o vreme, până a început isteria și nu mai găseai nimic) dar nu era nevoie de investiții sau intervenții guvernamentale, pentru că guvernul oricum nu putea și nu făcea nimic.

Pasul 4 – primele măsuri

Ei, după ce aburirea

și apoi manipularea și-au făcut efectul, au apărut primele cazuri în România, lumea deja constatase că au trecut 1000 de ani și virusul a ajuns și la noi, isteria era în floare, în magazine nu mai găseai substanțe igienizante, clor, hârtie igienică, mănuși chirurgicale, măști, nici măcar de vopsit, guvernul ne-a informat că problema e cotoioasă și dacă nu ascultăm ce spune guvernul, dacă nu cumpărăm prin firmele de casă ale guvernanților, produsele recomandate de el primite ca ajutoare sau importate pe degeaba și vândute la prețuri de 10 ori mai mari, nu vom supraviețui. De aici au intervenit alți specialiști, cei profilați pe tunuri financiare, fraudă, speculă, și îmbogățire peste noapte, firme fantomă deținute de obscuri oameni de casă sau instituții controlate de același guvern.

Pasul 5 – primele restricții

Pentru ca pasul 4 să fie bine implementat, pentru că deja apăruseră pe surse informații privind planuri de îndobitocire și supunere a populației, dar și date privind manipulările și minciunile privind apariția, efectele și scopul urmărit prin înfricoșarea populației, guvernul a introdus, când în țară aveam câteva sute de cazuri, „starea de urgență”. Odată instituită, lumea speriată, au fost promovați „Top-Guniștii” care au început să tragă în populație cu ordonanțe militare, amenzi, măsuri extreme, restricții de mișcare, de viteză, de comunicare, în așa fel încât să circule numai transporturile de lemn ale fraților austrieci, autobuzele avioanele cu sparanghelști și lumea să citească numai comunicatele date de guvern, la cutie, ca hemoroizii.

Pasul 6 – primele... contre

Unii oameni care mai aveau curaj dar și din cei care se simțeau nebăgați în seamă, sau poate chiar care încă mai vedeau bine, au început să caute informații, să descopere că nu poți cataloga un deces ca având cauză virusul, fără o autopsie, doar pentru că pacientul tușea iar tu ai scris pe foaia lui de internare „suspect de Covid”. Astfel în România probabil pentru prima oară în lume, au fost eradicate toate bolile cronice, lumea nu mai

murea de inimă, ficat, plămâni, deși toți cei care decedau de Covid erau cunoscuți sau posesori de „comorbidități”. Cam prin această perioadă, un medic până atunci necunoscut publicului, dar în „plină afirmare” spunea: „pornim de la o premisă pe care trebuie să o știe toată lumea, masca nu o poartă omul sănătos, masca o poartă omul bolnav da, pentru a nu disemina. Masca purtată de omul sănătos poate face mai mult rău decât bine!”. Când l-am auzit, am crezut că i se va pune botniță, pentru a i se închide gura. Dar nu, liderii politici au găsit o soluție mai bună, l-au promovat. Acuma același om ne spune că trebuie să purtăm mască și când suntem singuri pe stradă că dacă nu, ne prind agenții deghizați în oameni normali și ne amendează ca milițienii.

Pasul 7 – primele... prime

Pentru că unii doctori treziți de conștiință, sau doborâți de foame sau de oboseală începuseră să își ia concedii, să nu mai răspundă la apeluri, să nu mai percuteze la ordinele politice, guvernanții au recurs la metoda tătarească, adică în loc să îi pedepsească, le-au dat... sporuri. Și uite așa, eroii noștri nu numai că nu refuzau să strige ura ura la boscheți, dar au început să ceară ei prin spitale pacienți cu Covid, ca să aibă și ei parte de sporuri. Și uite așa, toate spitalele și medicii s-au transformat în „suport Covid” de la ăl cu aspirina până la ăl cu bisturiul, deși încă nu se descoperise că virusul se poate opera. Dar încă nu e prea târziu. Apoi, au început să curgă primele... primele minciuni în raportări, toate manevrate așa cum doreau guvernanții. Avea un membru de partid nuntă? Imediat dădeau dezlegare la aglomerare în zonă. Se puneau de un protest sau campanie marca P.S.D. în zone colorate în roșu? Se ridică numărul de cazuri și se interziceau întrunirile iar lumea se întreba cum dracu' în unele zone, sate, orașe, apar și dispar cazurile peste noapte.

Pasul 8 – primele neconcordanțe vizibile

Ei, astea au apărut odată cu istoria, așa cum spunea „renumitul” Cercel. Încă de pe vremea când

materia se învățea bezmetică prin Univers, sau Dumnezeu trasa cu degetul schema planetelor, au apărut întrebări care nu și-au găsit răspunsul nici azi și care pun piedici cunoașterii. Nu se știe încă deși la început era sigur, de unde a apărut acest virus, și cum se poate combate. Că a fost un act sexual consimțit între șarpe și liliac, că a fost un rezultat al unor minți bolnave de o boală incurabilă numită setea de putere, că a fost rodul unei minți rătăcite care își caută stăpânul, nu se știe.

Nu se știe încă cum de toate teoriile privind evoluția, creșterea și descreșterea efectelor virusului se prăbușesc după ce își fac numărul, în așa fel încât dacă la început se spunea că acesta atacă doar bătrânii, acum se spune că copii ar fi cei mai... periculoși purtători, sau dacă se spunea că doar cei cu comorbidități dau cazuri grave, acum ne mor cei fără antecedente... medicale, că dacă înainte se spunea că cei care au avut virusul devin imuni, purtători de anticorpi, acum se reîbolnăvesc și ei, nimic nu se știe, totul e relativ.

Nu se știe nici măcar ce se credea că se știe la început, deși toată lumea științifică, medicală, toate laboratoarele și centrele de cercetare naționale și internaționale spun că au descoperit vaccinul dar mai sunt pași și procedură de urmat până la fabricarea în serie.

Nu se știe sau nu se vrea să se știe nimic, de fapt, pentru că pentru om, cel mai mare pericol și cea mai grea povară este... teama de necunoscut. Sunt oameni care nu se tem de foc, de apă, de animale sălbatice, de șoareci, de șerpi, de crocodili, de bomba atomică, de salturi cu parașuta, de război, de atacul cu arma, de trăsnet, de fulger, de părinți, de profesori, de poliție, de Dumnezeu chiar (dăștia sunt din ce în ce mai mulți și mai sus puși), dar toți se tem de necunoscut, iar acest lucru îl știi și guvernanții care se folosesc și întrețin incertitudinea, chiar o dirijează, pentru ca oamenii să nu mai știe unde să se uite și să asculte orbește doar ce vor ei, guvernanții. Spune-i unui om că dacă te mai supără îi dai foc la casă și va râde de tine. Spune-i însă „lasă că o să vezi tu” și o să înceapă să aibă insomnii, pentru că

nu știe la ce să se aștepte și cum să se apere. Pe acest principiu merg și guvernanții (nu doar ai noștri), când întrețin această stare.

Pasul 9 – primele proteste

Primele proteste adevărate, la noi încă nu au început, și asta pentru că românii sunt recunoscuți drept cel mai „tolerant” sau răbdător popor. Deși ne tot lăudăm și ne-am construit o legendă de neînfricați și „independenți”, noi ne-am cam dat după vânt încă de pe vremea popoarelor migratoare și văzând că „sabia nu taie capul plecat” ne-am obișnuit să adoptăm poziția ghiocelului în fața oricărui purtător de sabie sau bici. Doar când sabia a ajuns la os, sau au intervenit curente sau forțe din afară, am „pus și noi de o răscoală sau o revoluție” dar nu pentru a schimba ceva în starea noastră ci doar pentru a fi „în rândul lumii” și a schimba eventual sabia sau biciul care se tociseră. Așadar primele proteste deși au apărut prin câteva sate, la noi încă nu se poate vorbi de așa ceva. Păi stai puțin, Iohannis nici nu s-a încălzit pe scaun, abia s-a așezat, că în primul mandat a fost mai mult plecat, așa că românii vor să îl cunoască mai bine. Aici suntem în urmă, și cred că tot așa vom rămâne.

Pasul 10 – primele recunoașteri

Primele recunoașteri privind minciunile și manipularea au apărut zilele trecute. Atât Tătaru cât și Iăuțaru, au recunoscut că de fapt, și la noi, ca și la alții s-au raportat ca decese datorate Covidului și cazuri de decese datorate altor boli, dar era mai comod să se declare ca decese Covid, dar și mult mai avantajos, pentru că numai așa se putea ține populația în case sau se puteau vinde mănușile și măștile fabricate sau importate de oamenii de partid, care sponsorizează la greu campania electorală. Nimeni nu îi trage la răspundere pentru dezinformare deși însăși U.N.I.C.E.F. și O.M.S. au dat indicații să se ia măsuri de interzicere a știrilor false, iar Facebook i-a scos din funcțiune pe ce care promovau „știri alarmiste, false sau teorii ale conspirațiilor” privind Covid-19.

-continuare în pagina a 4 a -

Covidul, pas cu pas...

-urmărire din pagina a 3 a -

„Informațiile false și dezinformarea pun în pericol sănătatea și viața, subminând încrederea în știință, în instituții și în sistemele medicale”, spunea directorul general al O.N.U. dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus. Așa au fost suspendate, închise, blocate, pagini, materiale și opinii care spuneau inclusiv faptul că guvernele emit acte oficiale cu date false privind cazurile de decese provocate de Covid-19. Prin august, în plin sezon estival, la Constanța, nu au fost raportate rezultatele unor teste cică dintr-o eroare umană dar de fapt pentru că erau interese financiare ale unor importanți membri de partid și nu era „recomandat” să se închidă sezonul. Acum domnul Tătaru admite că s-au făcut și raportări fictive, că unele decese raportate nu ar fi fost cauzate de Covid, că nu s-au făcut autopsii, că... Nu se știe clar, adică exact ce spuneau cei care au fost opriți să mai expună „teorii ale conspirațiilor”. Păi în acest caz, ar trebui închiși comunicatorii guvernului, ai Centrului pentru Situații de Urgență, pentru că au răspândit știri false privind statisticile și evoluția bolii și au pus în pericol viața cetățenilor. Și totuși nu se întâmplă nimic, oamenii cunoșteau situația, de

aia nu i-a mai mirat nimic, nu îi mai mișcă nimic, nu îi mai impresionează nimic. Când se pune de un incendiu și mor oameni nevinovați doar ca să schimbi un guvern iar tu stai în casă și privești la tv, cum să te mai miște un simplu raport, o „eroare umană” sau niște date raportate aiurea?

Pasul 11 – primele vaccinuri

Același domn Tătaru ne informează că primele vaccinuri anti-corona vor veni în România prin decembrie și se vor injecta prin ianuarie 2021. Eu nu știu cum poate să afirm așa ceva când în acest moment, la data aceasta, la o lună până în decembrie, nu a fost certificat și recunoscut nici măcar un vaccin ca fiind eficient și confirmat. Există doar declarații „politice” și o bătaie surdă a companiilor farmaceutice sau statelor lumii, care vor să își impună vaccinul și să se umple de bani. Dar nu, Domnul Tătaru știe deja care este vaccinul, cine îl produce și când va ajunge acesta în România. Stați liniștiți tovarăși, purtați masca până atunci, am dat nou o O.U.G., masca nu mai face rău celor sănătoși, face bine.

Și mai promite ceva domnul Tătaru, a găsit rezolvarea: „Astfel, dacă pandemia de coronavirus a găsit România, în urmă cu 8 luni, cu un număr de 740 paturi de ATI, s-a ajuns în prezent la 1.200,

iar în perioada imediat următoare vor fi asigurate 1.400 de paturi”. Frecați-vă la ochi, (dar să fiți curați pe mâini) și mai citiți odată. Deci în 8 luni de zile, s-au disponibilizat doar 400 de paturi, dar acum, în perioada „imediat următoare”, probabil în al doilea mandat al lui Fritz, vor fi asigurate încă 1.400, adică se vor dubla. După umila mea părere această declarație ar trebui trecută la capitolul Fake News dacă nu cumva încadrată în art 352 C.P. pentru că oamenii asigurați fiind că au loc în spitale, vor lăsa garda jos în lupta împotriva coronavirusului și uite așa se vor trezi morții.

Și așa Guvernul s-a spălat pe mâini pasând povara și greul în spinarea medicilor de familie, iar aceștia tac. De ce tac? Simplu, tac pentru că și Tătaru a tăcut după ce a fost promovat ministru, și medicii din spitale și funcționarii din D.S.P. au tăcut după ce au fost „trecuți la prime”, și acum și medicii de familie vor beneficia de sporuri la salarii, pentru că „tratează” bolnavii de Covid. Se spune că morții se acoperă cu pământ iar vii cu hârtii. Dacă hârtiile au cifre pe ele, se astupă și gurile și conștiințele.

Pasul 12 – primele alegeri Covid

Primele alegeri cu Covid au avut loc în septembrie, dar alea au fost doar de probă. Adevăratele alegeri,

cele influențate sau manevrate prin politica anti-covid abia acum vor avea loc, și se va vedea asta prin măsurile luate în zonele „roșii” unde brusc, în săptămâna „patimilor” se vor înmulți cazurile de infectați, decedați, „încoronați” în așa fel încât primării, prefectii, D.S.P., Guvernul, vor lua măsuri de limitare/interdicere a deplasărilor, ca să nu mai spun de campania electorală, se vor închide ochii la campaniile galben albastre, în unele părți oamenii vor fi „sfătuiți” de același guvern răspânditor de fake-news să stea în casă, iar în alte locuri să „își manifeste dreptul de vot”. Marele Guru de la Cotroceni a deschis poarta acestor practice când a afirmat că „nu este nevoie acum de stare de urgență. Dacă, Doamne Ferește, ajungem în situația să nu mai fie suficiente măsurile posibile prin legea care descrie starea de alertă și trebuie să impunem alte restricții ale libertăților, atunci este de evaluat dacă se introduce local sau regional starea de urgență”. Punem pariu că „în unele regiuni” va fi nevoie? Punem pariu că acele regiuni vor fi – din întâmplare – populare su simpatizanți ai P.S.D.? Și uite așa vom asista la o nouă premieră, o campanie influențată de alt virus în afară de cel al corupției.

Românii au fost deja obișnuiți cu ideea că „de acum va trebui să ne

Democrația de fațadă a Uniunii Europene

convin și când nu mai are încotro, de-a decora pe unii (de multe ori niște nevrednici), de-a galona pe alții (cam la fel de nevrednici) sau de-a efectua dese și sterile deplasări în străinătate (de pomină vor rămâne cele două vizite la Casa Albă ale Klausului tuturor bunilor români, a se citi alogeni, vizite din care românii get-beget nu s-au ales nici măcar cu șepcuța primită de „mutulică” de la Donald Trump în schimbul unor consistente avantaje economico-strategice pentru partea americană), ci acela de-a veghea neconținut la armonia socială și, prin atribuțiile conferite de Legea fundamentală, de-a pune umărul la prosperitatea reală a tuturor cetățenilor (alegători și nealegători, amici sau adversari politico-ideologici) și, în acest chip, de-a contribui concret la sporirea prestigiului țării sale în lume.

Mă rog, în teorie cam așa stau lucrurile cu democrația cerută, ba chiar impusă statelor (cică independente) de către „jandarmii” internaționali, în speță Uniunea Europeană (UE) și Statele Unite. Dar este UE, acest conglomerat politico-economic suprastatal, o structură cu adevărat democratică? Întrebarea este bine-venită, în deosebi dacă avem în vedere faptul că această lăbărtată suprastructură se constituie în model (sic!) pentru Uniunea Africană și ASEAN (Asociația

țării din sud-estul Asiei, înființată pe 8 august 1967 de Indonezia, Malaysia, Filipine, Thailanda și Singapore).

„Indiscutabil că-i democratică”, vor spune toți cei care ori nu doresc, ori (încă) n-au avut curiozitatea să-și arunce privirile atente dincolo de Parlamentul European, fațada doldora de trântori și bani a Uniunii Europene, sau – în alți termeni – ruda mai mățăhăloasă, mai bogată, mai arogantă și oleacă mai cretină a parlamentelor naționale.

Din cinci în cinci ani, în fiecare din cele 27 de națiuni membre se organizează alegeri europarlamentare (numărul aleșilor se stabilește demonocratic în raport cu populația fiecărei țări, la care – după Brexit – se adaugă, repartizate la fel de demonocratic, locurile ce înainte reveneau Marii Britanii), astfel că mastodontul în cauză „înghite” 754 de aflători în treabă, mulți dintre aceștia (îi am în vedere pe ai noștri, înalți ca brazii și cu mucii pe piept) dovedindu-și deseori euronetrebnicia prin votul dat împotriva intereselor țării ce-i plătește regește.

Atâta doar că Parlamentul UE nu are dreptul să elaboreze legi în mod independent, deoarece nicio lege nu poate fi scrisă sau elaborată fără aprobarea Comisiei UE, care – firește – este desemnată ca să apere interesele corporatiste! Întrebuințez termenul „desemnare” pentru

că niciunul dintre cei peste 54.000 de comisari, în frunte cu președintele lor (cu toții au lefuri peste 10.000 euro și șansa pensionării, fără nicio contribuție, la vârsta la care, de regulă, pe meleagurile noastre se pensionează urmașii milițienilor și ai securiștilor), nu sunt aleși prin vot democratic, ci sunt numiți de reprezentanții direcți sau de interpușii politici (președinți, cancelari, premieri) ai Cartelului.

Prin urmare, Comisia Europeană emite directive (gen recomandările... obligatorii), iar prin enorma sa armată de birocrați, guvernează potrivit intereselor corporatiste, adică dictatorial, peste cei circa cinci sute de milioane de locuitori ai Uniunii Europene!

Neîncrezătorilor (și nu numai) le prezint în continuare o probă realmente năucitoare în acest sens. În Tratatul de la Lisabona s-a introdus Articolul 225 (Articolul Frunzei de Smochin), clauză ce oferă Parlamentului posibilitatea (sic!) de „a solicita Comisiei să facă o propunere”. Se subînțelege că aceasta poate să fie de acord sau să refuze... Ei bine, singura țară din UE căreia i s-a permis (!) în iunie 2008 să se exprime prin referendum asupra Tratatului, actul care stă la baza constituirii Bruxelles UE, a fost Irlanda, ai cărei cetățeni reprezintă mai puțin de 1% din totalul europenilor. Dar cum irlandezii resping

obișnuim cu virusul”, ca acesta va face parte din viața noastră, ca și virusul gripal, dar partea proastă nu este că ne vom obișnui cu el ci că ne vom obișnui cu botnița, cu limitările drepturilor fundamentale, cu închiderea gurii celor care spun lucruri nedorite de autorități, cu controale ale organelor de ordine îmbrăcate civil care ne vor ridica cu sau fără izoletă și nimeni nu va interveni și chiar cu noua categorie de turnători, care acum sunt îndemnați să îi toarne pe cei care nu respectă regulile privind combaterea bolilor, apoi îi vor turna pe cei care nu respectă regulile privind bancurile politice, pe cei care nu respectă regulile de preamărire a regimului, pe cei care nu respectă regulile de tăcere, etc, etc.

Și uite așa se confirmă teoria evoluționistă dar și cea privind Facerea Lumii de către Dumnezeu, căci „din țărână suntem făcuți și în țărână de vom întoarce”, sau din maimuță ne tragem, maimuțe am rămas.

Geroge Petrovai

Într-o adevărată democrație, poporul votează nivelul executiv (președinte, guvern) și nivelul legislativ – Parlamentul (în unele țări sunt aleși prin vot și membrii de frunte ai corpului judecătoresc/juridic – procurorul general, judecătorii și procurorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție), iar între primele două niveluri ale puterii democratice (executiv și legislativ), care trebuie/ar trebui să respecte cu sfințenie principiul separației puterilor în stat, acționează permanent mult necesarele mecanisme de verificare și echilibrare.

Poate că nu-i inutil să se spună cât mai des că rolul președintelui, chiar într-o struțo-cămilă precum România postdecembristă (republică semiprezidențială) nu constituie nicidecum acela de-a încălca sistematic Constituția prin modul sfidător în care apără păcătoasele interese ale camarilei sau ale formațiunii politice din care provine (de pildă, Klaus Werner Iohannis continuă și în al doilea mandat să lupte fără jenă împotriva tuturor adversarilor politici ai orbanienilor, în special împotriva pesediștilor, astfel contribuind în mod decisiv la divizarea și învrăjbierea românilor), respectiv de-a promulga legile care-i

făcătura printr-un „NU” zdrobitor, acționarii politici ai intereselor corporatiste înțeleg să răspundă în cel mai ordinar mod posibil: ignoră primul referendum, apoi mituiesc guvernul irlandez cu bani pompați de Cartel ca să organizeze un nou scrutin și, desigur, ca rezultatul acestuia să fie „DA” (încilin să cred că fraudă supervizată de cărmuitori a fost, cel puțin atunci, la ea acasă).

Spuneam mai sus că în spatele Parlamentului European este Comisia și că aceasta emite directive. Da, dar tot ea execută directivele venite de la autoritatea supremă – Cartelul petrolului și al medicamentelor. Vasăzică, nucleul de comandă (vizibil și invizibil) al Uniunii Europene este format din trei straturi de autoritate supraordonată: în față stă nevolnicul Parlament (cum spuneam, doar de fațadă), în spatele Parlamentului tronează colosala birocrație a Comisiei Europene (executivul și adevăratul corp legislativ al Uniunii), iar în spatele Comisiei și deasupra tuturor stă cocoșat Cartelul petrolului și al medicamentelor...

Iertare trecutului, onor prezentului...

Cezar Adonis
Mihalache

Nu, nu îi este frică de strămoși... Nu îi este nici măcar rușine de felul în care îi ignoră pe înaintașii noștri și, deopotrivă cu ei, felul în care ne desconsideră nouă Istoria, Țara, Trecutul... Poate pentru că el nu are strămoși printre strămoșii noștri... Și nu îi tremură carnea de furie la felul atât de impersonal în care au ajuns a fi onorate faptele de vitejie ale ostașilor noștri. Ale înaintașilor din trecutul glorios, dar și jertfele militarilor din prezent... Sacrificii pe care le înțelege, poate, într-un anumit sens, nu „doar” oficial, ci și rece, mult prea îndepărtat de noi prin gesturile și rostirile fără emoție a amintiri numelor eroilor Panteonul Național... Și nu, nu are cum să vadă în veteranii României și strămoșii care și-au jertfit viețile... Pe aceia care au dat ființă unei Națiuni prin șipotul lor de vieți sfărâmate, fir de fir de vieți jertfite, pentru a apăra, a întregi și reîntregi Țara...

Nu vede... Și nu

doar pentru că, în fața trecutului nostru, el este nevăzător... Nu vede pentru că nu vrea să deschidă ochii în fața istoriei... Istoria ca emoție, ca empatie ori măcar respect... Îi interesează doar prezentul,

recunoștința noastră, ci doar a lui, într-o formă seacă, redusă la forme goale de orice dăruire... Și nu a fost nici o greșală în felul în care și-a rostit mesajul pentru „Ziua Veteranilor”. Pentru că accentul a fost

Ar fi putut spune, simplu, „Ziua Veteranilor”... Ar fi putut rosti și formula „contemporană”, pentru a sublinia inclusiv sacrificiul militarilor căzuți în teatrele de război ale prezentului... Ar fi putut așeza deopotrivă

istoria, istoria de care nu îți prea pasă, când rupi, din conturul omagial al „Zilei Veteranilor” tocmai pe cei ce au clădit osatura de azi a țării, desprinzi și trecutul... Deși el este însăși osatura Panteonului Național în care se găsesc și sacrificiile prezentului, prin toți militarii căzuți departe de țară...

Da, și prezentul doare prin eroii pe care i-am pierdut pe meleaguri străine nouă. Și trebuie onorat, peste vremuri urmând a fi tocmai o altă parte a trecutului. Dar nu poți să restrângi celebrarea Zilei Veteranilor doar la militarii din teatrele de război ale prezentului, într-o descărnare a onorării tuturor veteranilor pentru a păstra doar poighița prezentului, comemorând sec numai militarii căzuți în teatrele de război post-decembriste...

Pentru că Istoria nu uită... Iar adesea nici nu iartă...

prezentul lui atât de impersonal în amprenta pe care o va lasă... Și îi pasă doar de forma superficială pe care crede nimerit a o lăsa în urma lui ca amprentă de recunoștință... Nu

apăsasem doar pe ziua veteranilor „din teatrele de război”... Doar „comemorarea eroilor noștri căzuți departe de țară”... Fără măcar o amintire a „ostașilor căzuți pe teritoriul țării”...

oștenii trecutului (elogiați pentru faptele lor de armă pe 29 aprilie) alături de militarii prezentului (omagiați pe 11 noiembrie)... Pentru că ei reprezintă tributul comun al țării... Dar când separi Is-

Falimentul și administratorii lui...

Petru
Romoșanu

Gestiunea politică a crizei sanitare e contestată, de multe ori violent, peste tot în Europa și în întreaga lume. Au trecut opt luni de la lockdown-ul din martie și, iată, vine noiembrie și lucrurile se înrăutățesc dramatic. Măsurile restrictive care au lovit economia în moalele capului nu au servit la nimic. Ni se cere să ne pregătim pentru alte opt-zece luni de închidere în casă, de muncă la distanță (cine poate!), de școală cu țârâita sau deloc, cu sistemul sanitar pe cale de a fi depășit, de-a nu mai putea răspunde la valul de internări, justificate sau nu.

Eșecul politicului de aproape pretutindeni e patent, iar dezastrul economic abia începe. Lipsa de viziune, de anticipare va produce curând foamete, suferință, afecțiunile psihice se pot înmulți exponențial. Ca să nu mai vorbim de catastrofa gestionare a celorlalte boli, multe foarte grave. Cele mai multe dintre țările atinse serios de pandemie au în frunte politicieni de toată jena, ariviști, impositori, corupți. Nu aveau cum să decidă măsuri mai bune

în interesul întregii populații. Noiembrie va aduce unele clarificări în Statele Unite, după votul de marți 3, sau, dimpotrivă, criza americană se poate adânci. Alegerile prevăzute pentru începutul lui decembrie în România, indiferent de

vatorii noștri. Cum ne-au salvat ei de fapt?

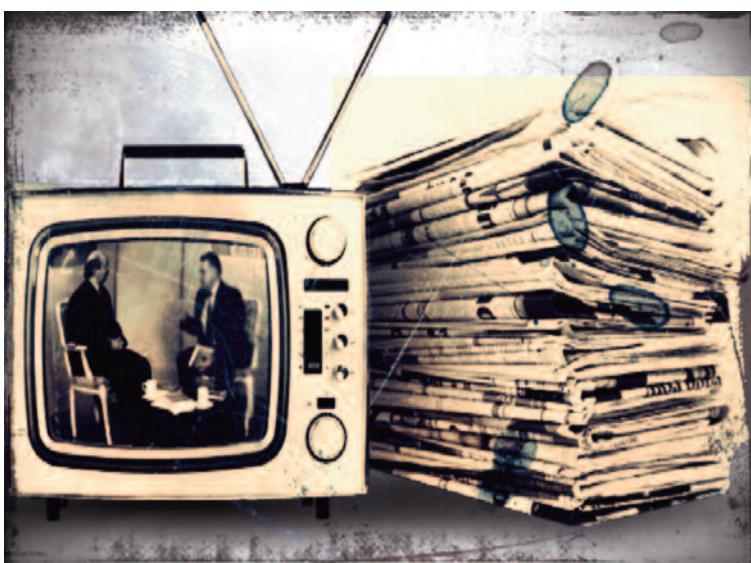
Lunile care urmează se anunță mult mai periculoase. Dr Anthony Fauci, directorul Institutului Național de Alergii și Boli Infecțioase din S.U.A. (N.I.A.I.D.), profețește prelungirea

răspunderi directe, să se implice. Supa populară se va impune, foarte probabil, în toate cartierele sărace, dar nu numai. Singurele măsuri care și-au dovedit eficacitatea au fost cele foarte severe de la Wuhan, din China. Oamenii au fost izolați, testați, tratați, hrăniți și aprovizionați cu toate cele necesare, și cu adevărat protejați. Pretențiile sforăitoare, „democratice” din U.E. și S.U.A., după obiceiul marilor țări care dau lecții la toată lumea, nu vor mai fi de nici un folos.

Situația cea mai dramatică se înregistrează în cele mai dezvoltate țări occidentale. În schimb, cea mai bună situație e raportată în Africa (1,5 miliarde de oameni), poate și pentru că africanii sunt de multă vreme mari consumatori constanți de hidroxiclorochină împotriva malariei. Prognozele catastrofiste ale lui Bill Gates pentru Africa (a anunțat peste 10 milioane de morți în februarie) nu s-au confirmat deloc. Nici comparația de ansamblu între Occident și Asia nu-i este favorabilă Occidentului – la o populație mult mai mare, Asia are mult mai puține victime decât Europa de Vest și

S.U.A. Manipulările grosolane pentru multe miliarde de dolari sunt la ordinea zilei, pentru medicamente cum e Remdesivir (produs de Gilead) sau pentru vaccinuri miraculoase (inutile din moment ce există tratamente ieftine și eficiente).

Cel mai rău lucru care se poate întâmpla e că, până la urmă, vom ajunge să ne salvăm fiecare individual, cu ajutorul familiei și al prietenilor. Guvernul, în afară de a îngrămădi lumea în spitale „specializate” în Covid și a o închide în casă pe multe luni, în afară de achiziții faraonice de echipamente medicale și de medicamente, multe scumpe și inutile, nu dă semne că ar fi capabil să vină în ajutorul populației grav descumpănită, speriată de moarte. Și nimeni nu poate evalua amploarea falimentului care ne așteaptă.

rezultatele lor, nu au cum să aducă vreo ameliorare, vreo speranță. Va fi aceeași Mărie cu altă pălărie. Ce ajutor au primit de la stat familiile modeste și foarte modeste în ultimele opt luni? Dar întreprinderile mici și mijlocii? În schimb, îngâmfarea, umflarea în pene a politicienilor de la putere și din opoziție – „acești bolnavi care ne conduc”, după titlul unei cărți celebre – au atins cote amețitoare. Se pretind sal-

pandemiei până la începutul lui 2022. Se va impune o administrare mult mai serioasă, responsabilă, cu luarea în grijă a celor mai săraci și, până la urmă, a întregii populații. Ministerele de forță, mari cheltuitoare de fonduri, și, mai larg, așazisele ministere „regaliene” (Ministerul Apărării, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Externe, dimpreună cu serviciile secrete) vor fi obligate să-și asume